

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/11/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112201763
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2112201763.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci žalobkyňa: X. W., rodená O., narodená XX. X. XXXX, bytom M. ulica č. XX, G., zastúpená: Mgr. Marek Benedik, advokát, proti žalovanej: I. W., rodená N., narodená XX. XX. XXXX, bytom M. X, G., zastúpená opatrovníčkou W.. Z. W., zamestnankyňou Okresného súdu Piešťany, o zaplatenie sumy 3500 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 3500 eur, úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 3500 eur od 28. 11. 2012 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie v časti úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 3500 eur od 4. 11. 2010 do 27. 11. 2012 zastavuje.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa návrhom doručeným súdu dňa 2. 2. 2012 domáha voči žalovanej zaplatenia sumy 3500 eur, úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 3500 eur od 4. 11. 2010 do zaplatenia titulom záväzkového vzťahu.

Uznesením č. k. 8C/11/2012-60 zo dňa 15. 11. 2012 súd ustanovil žalovanej opatrovníčku na toto konanie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, svedka W. W., oboznámením sa obsahom spisového materiálu najmä návrhom zo dňa 27.1.2012, predžalobnou výzvou z 25.2.2011, vyjadrením opatrovníčky žalovanej z 27.11.2012, rozsudkom tunajšieho súdu 16C/79/2010-9 zo dňa 15.6.2010, oznámením Tatrabanky zo dňa 11.4.2013, s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav, keď pojednával v neprítomnosti opatrovníčky v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Právny zástupca žalobkyne uviedol, že žalobkyňa sa domáha úhrady sumy 3.500,- eur z dôvodu, že niekedy v marci 2009 sa dohodla so žalovanou na zverení tejto finančnej čiastky žalovanej, nakoľko táto sa zaoberala sprostredkovaním zhodnocovania finančných prostriedkov, čo sa žalobkyňa dozvedela od svojho syna, ktorý bol v tom čase manželom žalovanej. Žalobkyňa zaslala na účet, ktorý jej poskytla žalovaná dňa 16.4.2009 sumu 3.500,- eur. Potom ako bolo manželstvo syna žalobkyne a žalovanej rozvedené, keďže neexistovala dohoda medzi účastníkmi o viazanosti poskytnutej finančnej sumy, žalobkyňa nemala obmedzené disponovanie s finančnými prostriedkami, žiadala ústne žalovanú o vrátenie finančnej čiastky, následne listom zo dňa 2.11.2010 žalovanú o úhradu sumy 3.500,- eur na jej účet. Avšak ani na túto výzvu žalovaná nereagovala. Žalobkyňa nedisponuje sa domáha úroku z

omeškania od 28.11.2012 do zaplatenia. Svedok potvrdil, že žalobkyňa nemusela mať dôvod na vrátenie peňazí, táto o ich vrátenie požiadala. Žalovaná nepreukázala, že nie je dôvod na vrátenie finančných prostriedkov.

Žalobkyňa uviedla, že niekedy v marci 2009 prišiel syn spolu so žalovanou a ukazoval jej v notebooku ako peniaze zhodnocujú. Žalovaná bola pri tom, bola v miestnosti, chodila, vedela čo robíme, do nášho hovoru sa nezapájala. Keď synovi povedala, že by nejaké peniaze na účet dala, povedal, že žalovaná jej musí dať číslo účtu, na ktorý by peniaze dala, žalovaná s tým musí súhlasiť. Syn už tam nejaké peniaze vložil, preto jej to odporúčal. Jediné, čo žalovaná povedala bolo, keď sa jej opýtala, či tam môže peniaze dať, povedala, že áno. Žalovaná jej nevysvetľovala ohľadom zhodnocovania nič. Syn jej povedal, že zhodnotenie bude 3 % mesačne z vloženej sumy. Následne jej syn oznámil číslo účtu, ktorý patril žalovanej, ktorým on nedisponoval, na ktorý žalobkyňa vložila peniaze. Následne jej syn povedal, že žalovaná vložila peniaze na účet. Ani po vložení peňazí so žalovanou nekomunikovala, dôverovala jej. Neprišli jej žiadne výnosy, nepodpisovala žiadnu zmluvu. Asi v máji 2010 prišiel syn, že sa rozvádza s tým, že peniaze zostanú na účte, len to zhodnocovanie bude nižšie, 2 % mesačne. Koncom mája 2010 prišiel syn a povedal, že by bolo lepšie, aby peniaze z účtu vybrala, lebo on už na to nebude mať dosah, a že aj žalovanej povedal, aby ich vybrala a poslala na účet žalobkyne. V júni 2010 bolo manželstvo syna rozvedené. V auguste 2010 jej syn povedal, že sa pýtal žalovanej, prečo nepoukázala peniaze, načo jej žalovaná povedala, že sú už vyrovnaní, že ona jej už žiadne peniaze nepoše. V septembri 2010 volala žalovanej a pýtala sa jej, prečo jej nevrátila peniaze, ona jej na to povedala, že peniaze vrátila synovi, ale nedala si to podpísať. Požiadala ju, aby jej oznámila, kedy peniaze odovzdala synovi. Načo žalovaná nič neposlala a dňa 2.11.2010 je zaslala výzvu, ktorú žalovaná prevzala dňa 15.11.2010.

Svedok W. W. uviedol, že vedel o tom, že známy jeho bývalej manželky má možnosť zhodnocovať peniaze. Žalovaná túto formu využívala už predtým ako sa zoznámili a počas manželstva to využívali naďalej. Malo sa jednať o zhodnocovanie peňazí vo fondoch, nevie u akej spoločnosti. Žalobkyňa mala finančnú hotovosť a spýtala sa ho na možnosť zhodnotenia, povedal jej o tom, čo využíva, ale s tým, že sa spýta žalovanej, či by to bolo možné aj pre ňu. Žalovaná povedala, že je to možné, povedala aj podmienky, za ktorých je to možné a zároveň uviedla, že stačí poslať peniaze na jej účet. Žalobkyňa vysvetlil podmienky ako to funguje, doniesol číslo účtu žalovanej a žalobkyňa na tento účet poslala peniaze. Žalovaná vedela, že v tej dobe sa o tom s mamou rozpráva. Ohľadom sumy 3.500,- eur povedal mame podmienky, že zhodnocovanie bude 3 % mesačne z vloženej sumy a po roku k tomu dátumu sa percentá počítajú ku kumulovanej čiastke. Peniaze bolo možné žiadať späť kedykoľvek, ale bolo treba podať dvojmesačnú výpoveď. Mama si peniaze, ktoré boli zúročené, tzv. úroky nežiadala. Asi v auguste 2010 mame povedal, že to nie je bezpečné a navrhol jej, že by bolo potrebné peniaze už vybrať. Od mamy vie, že táto žalovanú oslovila a táto jej povedala, že peniaze dala už svedkovi. Žalovaná mu žiadne peniaze pre mamu nedala. Od žalovanej žiadal peniaze pre mamu, ale ona na to nereagovala. Manželstvo so žalovanou uzavreli dňa 7.7.2007 a v júni 2010 bolo manželstvo rozvedené. Účet, ktorý oznámil mame od žalovanej, na ktorý mala poslať peniaze, bol účtom žalovanej, nemal k nemu dispozičné právo. So žalovanou počas manželstva nemali spoločný účet, mal vlastný účet. Žalovaná bola fyzicky prítomná počas toho, ako veci ohľadom peňazí vysvetľoval mame, bolo to počas obeda u rodičov. Žalovaná bola uzrozumená s tým, že mama jej pošle finančné prostriedky na účet za účelom ich zhodnotenia.

Výzvou zo dňa 2. 11. 2010 vyzvala žalobkyňa žalovanú na o vrátenie sumy 3500 eur vrátane úrokov do 30 dní od doručenia výzvy.

Z výpisu z účtu žalobkyne č. XXXXXXXXXXXX. zo dňa 30. 4. 2012 /vedený UniCredi Bank Slovakia, a.s./ vyplýva, že dňa 16. 4. 2009 bol z účtu poukázaná suma 3500 eur na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

Z oznámenia Tatrabanky, a.s. zo dňa 31. 1. 2013 vyplýva, že bežný účet čísla XXXXXXXXXXXX patrí subjektu s názvom I. W., M. 1, G..

Z oznámenia Tatrabanky, a.s. zo dňa 11. 4. 2013 vyplýva, že bežný účet číslo XXXXXXXXXXXX patriaci subjektu s názvom I. W., M. 1, G. bol založený dňa 2. 10. 1996 a dispozičné oprávnenie na účte mala/má I. W. - MS - majiteľ samostatne.

Podľa ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví, ods. 2 súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Žalobkyňa zobrala svoj návrh prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 14. 3. 2013 späť v časti úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 3500 eur od 4. 11. 2010 do 27. 11. 2012 a v tejto časti navrhla konanie zastaviť.

Na základe dispozitívneho úkonu žalobkyne a súhlasu opatrovníčky žalovanej súd konanie v navrhutej časti zastavil.

Predmetom konania zostala požiadavka na zaplatenie sumy 3500 eur, úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 3500 eur 28. 11. 2012.

Podľa ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi povinnosť splniť záväzok.

Podľa ustanovenia § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa ustanovenia § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa ustanovenia § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť, ods. 2 právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom, ods. 3 právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať, ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Z vykonaného dokazovania súd vyvodil právny záver, že návrh bol podaný dôvodne. V konaní bolo preukázané, že dňa 16. 4. 2009 bola z účtu žalobkyne poukázaná suma vo výške 3500 eur, na účet žalovanej vedený v Tatrabanke, a.s., pričom žalovaná v konaní nepreukázala, že žalovanú sumu

žalobkyni uhradila. Výpoveďou žalobkyne a svedka mal súd preukázané, že žalobkyňa a žalovaná sa ústne dohodli na tom, že žalovaná žalobkyni zhodnotí sumu 3500 eur, ktorú žalobkyňa poukázala na účet žalovanej. Súd má za to, že účastníčky konania ústne uzavreli nepomenovanú zmluvu v zmysle ustanovenia § 51 Občianskeho zákonníka, keď konanie žalovanej s ohľadom na výpoveď svedka ako aj žalobkyne súd posúdil ako uzavretie ústnej zmluvy so žalobkyňou, keď žalovaná sa vyjadrila žalobkyni, že „tam môže peniaze dať“, ale predovšetkým prijala sumu 3500 eur, ktorú jej žalobkyňa poukázala na jej účet, ku ktorého mala aj v tom čase dispozičné právo iba žalovaná. Zo strany žalovanej však nebol splnený jej záväzok, na ktorý sa zaviazala, že zhodnotí žalobkyni sumu 3500 eur a ani nebolo preukázané, že žalovaná uzavrela zmluvu s treťou osobou za účelom zhodnotenia sumy 3500 eur. Súd má za to, že žalovaná sa voči žalobkyni bezdôvodne obohatila, keď sumu 3500 eur jej nevrátila, pričom dôvod, pre ktorý jej žalobkyňa sumu 3500 eur zaplatila odpadol. Na základe uvedeného súd návrhu vyhovel.

Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1. 1. 2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobkyni právo požadovať od žalovanej ako dlžníka popri plnení, úroky z omeškania z vyššie uvedenej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, a nie je tu žalovaná podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania stanovuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého je výška úroku z omeškania a od 1. 1. 2009 o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd sa stotožnil s dňom vzniku omeškania s úhradou žalovanej sumy 28. 11. 2012 ako deň nasledujúci po dni 27. 11. 2012 ako bol žalobný návrh doručený opatrovníčke a žalovaná nepreukázala, že už pred týmto dátum žiadala vrátiť žalovanú sumu. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania 9 % ročne, súd priznal žalovaný úrok 9 % ročne (1 + 8) od 28. 11. 2012, keď základná úroková sadzba ECB bola vo výške 1 % zverejnená na webovej stránke www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.